

Esmamuljeid probleemtaletajate maailmakongressilt Brasiilias (I osa)

Brasiilias Rio de Janeiros toimus 10.-17. oktoobrini järjekorras 52. probleemtaletajate maailmakongress (52nd World Congress of Chess Composition ehk lühendatult WCCC, kongressi kodulehekül: <http://ubp.org.br/wccc2009/>). Eestit esindasid kongressil Indrek Aunver ja Margus Sööt. Käesoleva ja mõnede järgnevate kirjutistega edastamegi vahetuid muljeid sellelt ürituselt ning sellest kaunist ja eksootilisest paigast.

Lennumaratoni Rio de Janeiro poole alustas Margus Sööt 8. oktoobril kell 10.50 Tallinna lennujaamast, esimese lennureisiga sai kaetud vahemaa Tallinn-Stockholm. Veidi üle tunnine lend Estonian Airiga sujus ilusa päikesepaistelise ilma saatel ja tõrgeteta. Stockholmi Arlanda lennujaamas liitus Indrek Aunver.

Päikesepaistelises Stockholmist viis Eesti aja järgi kell 15.45 startinud lennuk meid edasi pilvisesse, sombusesse ja vihmaküllasesse Pariisi. Lennureis vältas vastutuule tõttu veidi planeeritust kauem ja venis kolmetunniseks, natukene saime ka raputada, aga ei midagi hullu.

Pariisis tuli edasilendu Rio de Janeirosse oodata neli tundi, siis viimaks, Eesti aja järgi kell 22.50, saime alustada 12-tunnilist (!) lendu Rio de Janeiro poole. Rio de Janeiro lennujaamas maandusime Eesti aja järgi juba 9. oktoobri hommikul kell 11.00, kohalik aeg näitas hommikutunde 5.00 ehk siis ajavahe Eestiga kuus tundi, Rootsiga viis tundi.

Huvitavat Brasiilia kohta

Kohapeal oli meil vastas kongressi ühe peakorraldaja Roberto Stelling'i poolt organiseeritud transport, mis meid pärast veel mõne kongressikülalise lennukiga saabumist umbes tunnise sõidu järel viimaks hotelli juures maha pani. Kohalesõit võttis seega aega umbes ööpäeva.

Enne Brasiilia reisi sai ühte-teist ka selle kaugel ja suure maa kohta uuritud. Üks kõige üllatavam fakt oli teada saada, et Brasiilia on portugali keelne maa, samal ajal kui peaaegu kõik ülejäänud Lõuna-Ameerika riigid kasutavad suhtlemisel hispaania keelt. Samuti oli põnev fakt, et Brasiilia on Eesti järel maailmas teine põlevkivitootja. Brasiiliasse kohale jõudnuna üllatas esmalt mõneti liiklus. Näiteks on Rio de Janeiros pikkades läbi mägede rajatud üsna kitsarajalistes tunneliteski lubatud sõidukiirus 90 km/h, kusjuures autosid on palju ja mõne mehe manöövrid üsna hullumeelsed. Kummaline on mõelda, et samal ajal on Tallinna mõned helgemad pead välja pakkunud idee kehtestada Eestimaa pealinnas kesklinnas piirkiiruseks 40 km/h. Rio de Janeiro liikluse kohta veel niipalju, et nagu mitmel pool mujalgi temperamentsete kodanikega riikides, siis nii käib Rio de Janeiroski normaalse liikluse juurde pidev signaali andmine – ikka ja jälle ei meeldi kellelegi kaasliikleja stardikiirendus, mõni manööver või siis on vaja oma olemasolust lihtsalt niisama signaaliga märku anda. Päril nii hull see olukord muidugi õnneks ei olnud nagu Türgis, aga linnasiseses hotellis oli signaalide huilgamise saatel ikkagi veidi tüütu magama jääda.

Üks suur eelis selliste eelpool lühidalt kirjeldatud liikluskultuuridega riikides ja linnades käimisel siiski on – alati on ülimalt meeldiv naasta Eesti või Rootsi üldjuhul rahulikku, kultuursesse ja kaasliiklejatega arvestavasse liikluskultuuri. Tuleb tõdeda, et Tallinna linnas ringi liiklemine on mõnes Euroopa või maailma suurlinnas liiklemisega võrreldes lapsemäng.

Osalejaid tavapärasest vähem

Ilmaga meil Brasiiliasse saabudes esmalt eriti ei vedanud, temperatuur oli küll 20°C või enamgi, aga õnnetuseks oli Rio de Janeiro vihmade meelevaldas. Sajuperiood vältas umbes kolm päeva, ehkki temperatuur tõusis mõnel päeval isegi kohati kuni 30°C. Seejärel läks ilm oluliselt rõõmsamaks, päikesepaistelisemaks, ehkki mitmetel päevadel veel veidi sadas. Siiski saime malekongressist vabamatel hetkedel ka veidi päevitada, ujuda, puhata.

Konverentsi toimumise kohaks olnud hotell oli muidugi suurepärase. Hotelli eesuksest üle sõidutee astudes olime kohe imelises Copacabana liivarannas Atlandi ookeani rannikul, tegemist on ühe kuulsama rannaga maailmas. Ka eluruumide üle ei saanud kurta, need olid mõnusalt suured ja avarad, kahju ainult, et aknad ei avanenud mere poole. Toitlustamise pool oli hotellis samuti tasemel.

Osalejaid oli seekordsel probleemtaajate maailmakongressil tavapärasest vähem. Kui tavapärase on umbes 200 osalejat, siis seekord oli registreerunuid vaid umbes 120. Mõneti tegi see kurvaks, et Brasiilias oli tavapärasega võrreldes nõnda vähe osalejaid. Asi nimelt selles, et enamasti toimuvad kongressid Euroopas ja osalejad on samuti valdavalt Euroopa riikidest, kuid samas käivad väga usinalt ja tublilt peaaegu alati kohal brasiillased, jaapanlased, ameeriklased. Seetõttu ongi kahetsusväärne, et paljud eurooplased ei suutnud või ei tahtnud seekord seda pikka reisi ette võtta, samal ajal kui mitmed meie jaoks kaugete maade esindajad suudavad end pea igal aastal Euroopas toimuvatele kongressidele kohale vedada.

Mõned iga-aastased osalejad jäid seekordsele kongressile tulemata ka seetõttu, et samaaegselt probleemtaajate maailmakongressiga Brasiilias toimus Kreekas Halkidikis 11.-18. oktoobrini Rahvusvahelise Maleföderatsiooni (FIDE) kongress. Niipalju siis esmamuljeid Brasiiliast ja Rio de Janeirost. Järgmistes kirjutistes anname ülevaate kongressil toimunud ja meie malelistest tegemistest sel üritusel.

Margus Sööt & Indrek Aunver